

Nürnberger Dokument Nr. 064-C

Beweisstück GB-86

Bericht des Oberbefehlshabers der Kriegsmarine an den Führer am 12. Dezember 1939, 12 Uhr mittags

Ebenfalls anwesend: Generaloberst Keitel, Generalmajor Jodl, Korvettenkapitän von Puttkamer.

Betrifft: Angelegenheit Norwegen,

Ob. d. M. hat die beiden Herren Q[uisling] und H[agelin] empfangen. Q., früher Kriegsminister, Führer der Nationalen Partei, macht zuverlässigen Eindruck, berichtet: Stimmung in Norwegen sehr stark gegen Deutschland eingestellt, infolge Konfliktes Finnland-Rußland in noch höherem Maße als bisher. Einfluß Englands sehr groß, vor allem durch Storting-Präsident Hambro (Jude und Freund von Hore-Belisha), der in N[orwegen] zur Zeit allmächtig. Abmachung zwischen England und N. betreffs ev. Besetzung Norwegens besteht nach Q's Überzeugung. Dann würde auch Schweden sich gegen Deutschland stellen. Gefahr der Besetzung Norwegens durch England sehr drohend: in Kürze möglich. Vom 11. 1. 40 an ist Storting und damit Regierung Norwegens illegal, da der Storting seine Verlängerung um 1 Jahr selbst beschlossen hat gegen die Verfassung. Dies würde eine Gelegenheit zu einer politischen Umwälzung geben können. Q. hat gute Beziehungen zu Offizieren des norwegischen Heeres und hat Anhänger in wichtigen Plätzen und in wichtigen Stellungen (z. B. Eisenbahn). Q. ist bereit, in solchem Falle die Regierung zu übernehmen und Deutschland zu Hilfe zu rufen. Q. ist ferner bereit, Vorbereitungen militärischer Art mit der deutschen Wehrmacht zu besprechen.

Ob. d. M. weist darauf hin, daß man bei solchen Angeboten nie wissen kann, wieviel die betreffenden Personen die eigenen Parteiabsichten fördern wollten und wieweit ihnen die deutschen Interessen am Herzen lägen. Daher Vorsicht geboten. - Es müsse ausgeschlossen sein, daß Norwegen in die Hände Englands falle, das kann kriegsentscheidend sein; denn dann sei auch Schweden völlig unter dem Einfluß Englands, und es werde wohl der Krieg in die Ostsee getragen werden, wodurch die deutsche Marine in der Ozean- und Nordseekriegführung völlig behindert werden würde. Auch der Führer bezeichnete die Inbesitznahme Norwegens durch England als untragbar. Ob. d. M. wies darauf hin, daß Besetzung von Stützpunkten an der Küste von Norwegen durch Deutschland naturgemäß starke englische Gegenwirkung hervorrufen würde, um den Erztransport von Narvik zu unterbinden, und daß dadurch starke Überwasserkriegführung an der norwegischen Küste bewirkt würde, der die deutsche Marine auf die Dauer noch nicht gewachsen wäre. Dies sei ein Schwachepunkt der Besetzung.

Der Führer erwog, Q. persönlich zu sprechen, um Eindruck von ihm zu gewinnen: Er wolle Reichsleiter Rosenberg vorher noch einmal hören, da dieser Q. seit längerer Zeit kennt. Ob. d. M. schlägt vor, falls Führer günstigen Eindruck erhalte, sollte OKW Erlaubnis bekommen, mit Q. Pläne zur Vorbereitung und Durchführung der Besetzung a) auf friedlichem Wege - d. h. deutsche Wehrmacht von Norwegen gerufen - oder b) auf gewaltsame Weise zu vereinbaren.

2.) Ob. d. M. befürwortet, recht klare Linie im Rußland-Finnland-Konflikt einzuhalten: Keine Unterstützung Finnlands durch Waffen (auf dem Wege über das unzuverlässige Schweden). Chef OKW erklärt, es sei Auswärtigem Amt für Schweden mitgeteilt, daß Waffen an Schweden nur geliefert würden, falls die Regierung schriftlich bescheinige, daß sie nur für die schwedische Wehrmacht verwendet würden.

Ob. d. M. befürwortet auf der anderen Seite Entgegenkommen gegenüber Rußland, z. B. bei Ölversorgung der U-Boote, da Rußland uns praktisch auch Vorteile böte, z. B. Festhalten

fremder Dampfer in Murmansk bis 3 Tage nach Abfahrt *Bremen*.
Führer ist mit beiden Punkten einverstanden.

gez. RAEDER
F.d.R. ASSMANN

Quelle: Documents on German foreign policy 1918-1945. Series D. Volume VIII. No. 471.
Washington, Department of State, publication 5436, 1954. - Akten zur deutschen auswärtigen
Politik 1918-1945, Serie D. Band VIII, 471, P. Keppler Verlag KG, 1961.

Report of the Commander in Chief of the Navy to the Führer, December 12, 1939, at Noon

Also present: Colonel General Keitel,
 Major General Jodl,
 Lieutenant Commander v. Puttkammer.

Subject : The Norwegian Affair.

The Commander in Chief of the Navy received MM. Q[uisling] and H[agelin]. Q., former Minister of War and leader of the National Party, made a reliable impression. He reported the following: Public opinion in Norway is very hostile to Germany, as a result of the conflict between Russia and Finland even more so than formerly. England's influence is very great, above all through the President of the Storting, Hambro (a Jew and a friend of Hore-Belisha), who is at present all-powerful in Norway. Q. is convinced that there is an agreement between England and Norway about a possible future [*eventuell*] occupation of Norway. There is a very real danger that Norway may be occupied by Britain, possibly soon. Sweden would then also turn against Germany. The Storting, and with it the Government of Norway, will no longer be legal from January 11, 1940, since it decided to extend itself for a year, contrary to the constitution. This would provide an opportunity for a political revolution. Q. has good connections with officers in the Norwegian Army and has followers in important places (e. g., railways). Should the occasion arise, Q. is prepared to take over the government and to ask Germany for aid. In addition, Q. is ready to discuss preparations of a military nature with the German Wehrmacht.

The C.-in-C., Navy, points out that it is impossible to know with such offers how much the people concerned wish to further their own party schemes and how important German interests are to them. Caution is therefore advisable. It must be made impossible for Norway to fall into British hands, as this could be decisive for the outcome of the war; Sweden would then be entirely under British influence and the war would be carried into the Baltic Sea, thereby completely disrupting German naval warfare in the Atlantic and in the North Sea. The Führer also regards the occupation of Norway by Britain as unacceptable. The C.-in-C., Navy, points out that German occupation of Norwegian coastal bases would naturally occasion strong British countermeasures for the purpose of interrupting the transport of ore from Narvik. Severe surface warfare off the Norwegian coast would be the result, and the German Navy is not yet prepared to cope with this for any length of time. In the event of occupation, this is a weak spot.

The Führer considers whether he should speak to Q. personally, in order to form an impression of him ; he would like to hear Reichsleiter Rosenberg's opinion first, as the latter has known Q. for some time.

The C.-in-C., Navy, suggests that if the Führer is favorably impressed, the OKW be permitted to make plans with Q. for preparing and executing the occupation either : (a) by friendly methods, i. e., the German Wehrmacht is called upon by Norway; or (b) by force.

2. The C.-in-C., Navy, recommends keeping a clear policy with regard to the Russo-Finnish conflict. No armament is to be sent in support of Finland (via unreliable Sweden). The Chief of Staff, OKW, declares that the Foreign Ministry has been informed that arms would be delivered to Sweden only if the Swedish Government guarantees in writing that they are to be used solely by the Swedish Army. On the other hand, the C.-in-C., Navy, recommends accommodating Russia, for example in the matter of oil supply for submarines, as Russia also

offers us practical advantages, e. g., holding foreign ships in Murmansk for 3 days after the departure of the *Bremen*.

The Führer agrees on both points.

RAEDER

Countersigned: ASSMANN

Source: Documents on German foreign policy 1918-1945. Series D. Volume VIII. No. 443.

Washington, Department of State, publication 5436, 1954. Annotations not included.

Laivaston ylipäällikön raportti Johtajalle, 12.12.1939, klo 12

Paikalla myös: Kenraalieversti Keitel, kenraalimajuri Jodl, komentajakapteeni [Korvettenkapitän] v. Puttkammer.

Asia : Tilanne Norjassa.

Laivaston ylipäällikkö vastaanotti molemmat herrat Q[uisling]:in and H[agelin]:in. Q., entinen sotaministeri, Nasjonal Samlingin johtaja teki luotettavan vaikutelman. Hän kertoi seuraavaa: ilmapiiri Norjassa on erittäin Saksan vastainen, Venäjän ja Suomen konfliktin perusteella vielä enemmän kuin aikaisemmin. Englannin vaikutusvalta on varsin suuri, erityisesti Stortingin puhemiehen Hambron kautta (joka on juutalainen ja Hore-Belishan ystävä), joka nykyään on kaikkivoipainen N[orjassa]. Q:n käsityksen mukaan Englannin ja N:n välillä on jopa Norjan mahdollista miehitystä koskeva sopimus. Silloin myös Ruotsi asettuisi Saksaa vastaan. Englannin toteuttaman Norjan miehityksen vaara on uhkaavan lähellä. Pvm:stä 11.1.1940 alkaen Storting ja niin myös Norjan hallitus on laiton, koska Storting on itse päättänyt vuoden jatkosta perustuslain vastaisesti. Se voisi tehdä mahdolliseksi poliittisen kumouksen. Q:lla on hyvät suhteet Norjan armeijan upseereihin ja kannattajia tärkeissä asemissa ja tärkeillä paikoilla (kuten rautateillä). Q. on valmis siinä tapauksessa ottamaan haltuunsa hallitusvallan ja pyytämään Saksasta apua. Q. on edelleen valmis keskustelemaan sotilaallisuontoisista valmisteluista Wehrmachtin kanssa.

Laivaston ylipäällikkö korosti, että sellaisissa tarjouksissa ei koskaan tiedä, kuinka paljon kyseessä olevat henkilöt haluavat ajaa omia puoluepohjaisia tarkoituksiaan ja kuinka lähellä Saksan intressit ovat heidän sydäntään. Tässä on syytä olla varovainen. — Mutta sen tulee olla estetty, että Norja putoaisi Englannin käsiin, se voi olla sodankäynnille ratkaisevaa; sillä silloin myös Ruotsi jäisi kokonaan Englannin vaikutuspiiriin, mikä toisi sodan Itämerelle, josta syystä Saksan laivastolta estyisi sodankäynti täysin Atlantilla ja Pohjanmerellä. Myös Johtaja katsoo Englannin suorittaman Norjan miehityksen sietämättömäksi. Laivaston ylipäällikkö viittaa siihen, että tukikohtien miehittäminen Norjan rannikolla Saksan toteuttamana aiheuttaa luonnollisesti Englannin taholta vahvan vastavaikutuksen Narvikin malmikuljetusten estämiseksi, ja mistä syntyisi voimakas pintasodankäynti Norjan rannikolla, mihinkä Saksan merivoimat eivät vielä pitkään aikaan ole valmiita. Tämä on miehityksen heikko kohta.

Johtaja harkitsee, tulisiko hänen puhua Q:lle henkilökohtaisesti saadakseen tästä vaikutelman. Hän haluaa ensiksi vielä kuulla valtakunnanjohtaja Rosenbergia, joka on tämän Q:n tuntenut pidemmän aikaa. Laivaston ylipäällikkö ehdottaa, että jos Johtaja saa suotuisan vaikutelman, OKW:lle [Päämajalle] annetaan lupa suunnitella Q:n kanssa miehityksen valmistelua ja läpivientiä a) ystävällisellä tavalla, so. Wehrmacht on kutsuttu Norjaan — tai b) väkivaltaisella tavalla.

2. Laivaston ylipäällikkö suosittelee selkeää politiikkaa Venäjän-Suomen konfliktiin nähden. Ei mitään Suomen tukemista aseina (kulkemalla epäluotettavan Ruotsin kautta). OKW:n esikuntapäällikkö ilmoittaa, että ulkoministeriö on ilmoittanut Ruotsille, että Ruotsille voidaan toimittaa aseita vain, jos hallitus vakuuttaa kirjallisesti, että ne tulevat vain Ruotsin sotavoimien käyttöön. Laivaston ylipäällikkö toisaalta suosittelee Venäjän kanssa sopimista, esim. sukellusveneiden öljyn toimituksissa, koska Venäjä tarjoaa meille käytännön etuja, mm. pitämällä vieraita laivoja Murmanskissa 3 päivän ajan *Bremenin* lähdön jälkeen.

Johtaja oli samaa mieltä molemmista kohdista.

Raeder
Varmistaa: Assmann

Lähde: Documents on German foreign policy 1918-1945. Series D. Volume VIII. No. 443.
Washington, Department of State, publication 5436, 1954. — Akten zur deutschen auswärtigen
Politik 1918-1945, Serie D. Band VIII, 443, P. Keppler Verlag KG, 1961. - Suom. Pauli Kruhse.